

Lov. Agitationen sætter paa forskellig Maade alt ind paa at omgaa flere af denne Lovs Bestemmelser, men først naar vi er kommet over Prøvetiden, og den skabte Uro har lagt sig, er der Mulighed for roligt og sagligt at overveje, om Loven bør ændres og da hvorledes. Jeg vil altsaa gerne have Lov til at fremhæve her, at saa længe vi ikke er inde underroligere og mere stabile Forhold, er Tiden sikkert ikke inde der-til. Vi er nu inde i en Forsøgs- og Prøvetid, og saa længe Kampen føres saa ivrigt, som den føres fra en Del af de erhvervsdrivendes Side, er det ikke det rette Tidspunkt, vi maa først se, hvordan det hele udvikler sig, og saa give Sagen den rolige, saglige Overvejelse, som den bør have.

Johannes Lou: Jeg vil først tillade mig at henstille til den højtærede Finansminister, at han i Aar virkelig gør Alvor af at fremsætte Normeringslovforslaget i nogenlunde rimelig Tid. Det har hvert Aar været saaledes, at vi først har faaet Normeringslovforslaget i Marts Maaned, hvorved det hele skulde afgøres i en Ruf. Skønt der de to sidste Aar har været meget vigtige principielle Spørgsmaal, der skulde afgøres paa Normeringsloven, har vi ikke haft Tid til at overveje dem. I Aar skal et for Tjenestemændene meget vigtigt Spørgsmaal løses, og derfor henstiller jeg til Ministeren, at Lovforslaget bliver fremsat i rimelig Tid, saa meget mere som den Undskyldning, at de enkelte Ministerier saa sent bliver færdige med deres Overvejelser angaaende Embedsmænd af forskellig Art, ikke holder Stik. Thi saa længe jeg har siddet i det Udvalg, der behandler Normeringslovforslaget, har de forskellige Ministerier først efter Lovforslagets Fremsættelse begyndt at indsende deres Ønsker og Henstillinger til Udvalget.

Sekretær i Socialministeriet Poul Holck har i Fjor i Tidsskrift om social Forsorg, 20de Aargang, 1924, Hæfte 8 og 9, skrevet en Afhandling om Muligheden af at anvende Invalidler i offentlige Virksomheder og Erhvervslivet. Det er en Afhandling, som bygger paa Invalidforsikringsloven, der jo som bekendt giver Invaliderne nogenlunde rimelige Levevilkaar, hvis deres Erhvervsdygtighed ligger under $\frac{2}{3}$ af deres normale Erhvervsdygtighed, altsaa Forhold, som for en lang Række af Personer, hvis Erhvervsdygtighed er over $\frac{2}{3}$, giver daarlige Arbejdsvilkaar, idet man jo nødig paatager sig at antage delvise Invalidler i offentlig Virksomhed. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Socialminister,

fra hvis Ministerium Sekretær Holck er udgaaet, om denne Pjece har haft nogen som helst Indflydelse paa Ansættelserne i Socialministeriet, og ifald den har haft det, om vi saa kan faa nogle Oplysninger derom, og ogsaa om Socialministeren har i Sinde virkelig overfor sine Kolleger, de øvrige Ministre, at henvise til denne ganske fortrinlige Pjece, som, hvis dens Henstilling blev fulgt, vilde kunne afhjælpe et virkeligt Savn.

Dernæst vil jeg takke den højtærede Indenrigsminister for det Svar, han gav i Anledning af min og fleres Henvendelse angaaende Udnævnelse af flere Kredslæger, indtil den fremsatte Embedslægelov er blevet prøvet baade i Landsting og Folketing. Der er kun et enkelt Punkt, som jeg straks maa anholde. Det drejer sig om Ansættelsen af Kredslæger, hvorom den højtærede Indenrigsminister sagde noget ganske mærkværdigt, nemlig dette: „Jeg er tilbøjelig til at tro, at man nok saa godt kan gøre det i Administrationen, og at man dér paa nok saa ugenert Maade som maaske Rigsdagen kan tage skyldigt Hensyn...“. Jeg vil overfor denne ganske antiparlamentariske Udtalelse sige, at hvad Rigsdagen generer sig for at gennemføre, det skal den høje Administration ugenert holde sine Fingre fra. Denne Udtalelse er den mest antiparlamentariske Udtalelse, der tænkes kan, og vidner om en Cirkulærelovgivning, som virkelig ikke er klædelig for noget Ministerium.

Medens jeg kunde takke den højtærede Indenrigsminister for hans Svar angaaende hans Forhold til Embedslægeloven, er jeg ikke saa tilfreds med det Svar, han gav vedrørende de syges Stilling paa Hjørring Sygehus. Den højtærede Minister er jo som socialdemokratisk Minister blevet en uhyre nøjsom Mand. Hvis en konservativ Minister havde været saa naiv — om det kunde tænkes — at slaa sig til Ro med den af Sundhedsstyrelsen afgivne Redegørelse, hvor vilde da ikke „Social-Demokraten“, saaledes som det gik, da der fra Kadetskolen Side blev rejst Klager over uheldige Forhold paa denne Skole, have krævet Undersøgelse af de rejste Klager! Da Venstre sad som Regering, kom der den 23. Oktober 1921 en Klage over Behandlingen paa Kadetskolen, og allerede den 28. samme Maaned var en Kommission nedsat til Undersøgelse af dette Forhold. Sundhedsstyrelsens Organisation hviler paa en ældgammel Lov af 1909; ethvert folkeligt Moment er holdt ude, der er hverken Repræsentation for Landkommunernes eller